

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, declarat de inculpatul

*Litvișco Vitali Leonid, născut la
15 iulie 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, str.
N. Milescu Spătaru 13, ap. 207, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale;*

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs

Termenul de examinare a cauzei

09 iulie 2013 – 04 aprilie 2014,

23 mai – 05 noiembrie 2014,

22 ianuarie – 04 martie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 aprilie 2014, procesul penal în privința lui Litvișco Vitali pe art. 192 alin. (1), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Litvișco V. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, ce constituie 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 450 unități convenționale, ce constituie 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 07 noiembrie 2014.

Conform art. 87 Cod penal, pedepsele aplicate urmînd a fi executate de sine stătător.

2. Instanța de fond a constatat că, la 29 august 2013, orele 16:30, Litvișco V., aflîndu-se la stația transportului public din bd. Mircea cel Bătrîn 2/9, mun. Chișinău, fiind în așteptarea transportului, așezat pe bancă și în vecinătatea lui Eugen Teleaga, urmărind scopul sustragerii bunurilor din geanta pe care ultimul o avea asupra sa, și anume a husei pentru telefonul mobil la prețul de 100 lei și a umbrelei la prețul de 100 lei, intenționat a introdus mîna în geantă, moment în care a fost surprins de către partea vătămată.

Tot el, la 07 noiembrie 2013, orele 10.30, aflîndu-se în Piața Centrală din str. Mitropolit Varlaam 63, mun. Chișinău, folosindu-se de neatenția părții vătămate Victoria Caisîn, tainic a sustras din geanta ei portmoneul în care se afla 150 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, ca pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din genți prezente la persoane.

Tot el, 25 octombrie 2013, orele 13:00, aflîndu-se pe teritoriul pieții din bd. Dimitrie Cantemir, mun. Chișinău, folosindu-se de neatenția părții vătămate Cristina Trohin, tainic a sustras din geanta ei portmoneul la prețul de 100 lei, în care se aflau bani în sumă de 800 lei, 1000 ruble rusești, constituind conform ratei oficiale de schimb 407,80 lei, buletinul de identitate și o brățară din aur cu masa de 3 gr. la prețul de 300 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzîndu-i o daună în proporții considerabile.

Tot el, la 26 octombrie 2013, orele 12:40, aflîndu-se în Piața Centrală din str. Mitropolit Varlaam 63, mun. Chișinău, folosindu-se de neatenția părții vătămate Anna Mitrova, din buzunarul exterior al genții ei purtată pe umărul stîng, pe ascuns a sustras telefonul mobil de model „Unite F116”, în care se afla cartela SIM, la preț de 1300 lei, după care a părăsit locul comiterii faptei, cauzîndu-i un prejudiciul proporții considerabile.

Tot el, 02 noiembrie 2013, în perioada de timp 12:30 - 13:00, aflîndu-se în Piața Centrală din str. Mitropolit Varlaam 63, mun. Chișinău, folosindu-se de neatenția părții vătămate Diana Ranga, pe ascuns a sustras din geanta ei telefonul mobil de model „Nokia Asha 302”, în care se afla cartela SIM, la preț de 1800 lei, după care a părăsit locul faptei, cauzîndu-i o daună în proporții considerabile.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor alte persoane, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut comiterea faptelor de pungășie și furt, comunicînd că a restituit daunele cauzate părților vătămate E. Teleaga, V.

Caisîn, C. Trohin, A. Mitrova, D. Ranga și a încheiat tranzacții de împăcare cu acestea.

La fel, instanța de fond a constatat că la 16 octombrie 2012, ora 23:00, Litvișco V., fiind în stare de ebrietate produsă de substanțelor narcotice, a condus autovehiculul de model Mercedes C250, număr de înmatriculare T2294AV, pe str. Doina, mun. Chișinău, când la intersecție cu str. Podgorenilor a fost stopat de către inspectorii de patrulare și condus la Dispensarul Republicat de Narcologie. Aici, conform procesului-verbal nr. 8080 din 16 octombrie 2012, i-a fost stabilită starea de ebrietate provocată de stupefiante.

Tot el, la 04 mai 2013, ora 01:00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, a condus automobilul de model BMW 525D, număr de înmatriculare TX9455XB, pe str. Maria Drăgan, mun. Chișinău, când a fost stopat de către inspectorii de patrulare și condus la Dispensarul Republican de Narcologie, unde urmare a testelor, conform procesului-verbal nr. 5154 din 04 mai 2013, i-a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în proporție de 0,68 mg/l și de 1,20 g/l de alcool etilic în proba biologică de sânge, concluzionându-se starea de ebrietate alcoolică grad avansat.

Tot el, la 19 octombrie 2013, orele 17:10, aflându-se în fața blocului locativ nr. 13, str. Nicolae Milescu Spătaru, mun. Chișinău, în mod deschis a sustras de la partea vătămată Nadejda Onica telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Young”, în care se afla cartela SIM, la preț de 3000 lei, cauzându-i o daună considerabilă.

Instanța a indicat că inculpatul a recunoscut faptele de conducere a vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool și sub influența substanțelor narcotice, fiind supus testului de alcoolemie și probei biologice.

Referitor la fapta din 19 octombrie 2013, în raport cu partea vătămată N. Onica, inculpatul a recunoscut vina parțial, comunicând că nu a sustras în mod deschis telefonul mobil dar l-a luat cu scopul efectuării unui apel telefonic, partea vătămată transmițându-l benevol. După ce a discutat la telefon și a aflat că mama se află în spital, a luat un taxi și s-a deplasat spre instituția. Deoarece nu avea bani pentru a achita plata pentru taxi, a lăsat telefonul mobil transmis de N. Onica în gaj taximetristului.

Totodată, vinovăția lui este integral dovedită de partea vătămată N. Onica, care a declarat că inculpatul i-a smuls telefonul din mână și a intrat într-un bloc locativ care avea intrare restricționată. Ea a telefonat la poliție. Telefonul mobil îl apreciază la 3000 lei, deoarece a fost procurat cu 230 euro și îl are de aproximativ un an. Prejudiciul material cauzat este unul considerabil, deoarece telefonul mobil era scump, de valoare, avea informație utilă în el, informații, fotografii și telefonul respectiv i-a fost dăruit. Telefonul mobil nu i-a fost restituit, doar și-a restabilit cartela. Nu este angajată în câmpul muncii și nu are un venit stabil.

Martorul Tamara Onica a lămurit că este mama Nadejdei Onica și pe inculpat îl cunoaște doar vizual, deoarece locuiesc în vecinătate. Tot el, aproximativ un an în urmă a mai sustras telefonul mobil de la fiica Nadejda și atunci nu s-au adresat la poliție pentru că inculpatul a restituit telefonul mobil.

Peste un timp Nadejda a venit enervată, comunicându-i că inculpatul iarăși i-a luat telefonul mobil, ea a încercat să telefoneze pe numărul său de telefon însă acesta deja era deconectat, după care a telefonat la poliție.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșite cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, că una este mai ușoară și alta gravă, că inculpatul a recunoscut vina și a manifestat căință, are doi copii la întreținere, anterior a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, în prezenta cauză a fost învinuit pe mai multe epizoade pentru infracțiuni de sustragere, inclusiv de conducere a unității de transport în stare de ebrietate produsă de alcool și stupefiante, concluzionând că chiar dacă părțile vătămate au manifestat atitudini favorabile față de el și au semnat tranzacții de împăcare, multitudinea faptelor de care a fost învinuit, denotă că inculpatul este periculos pentru societate.

Temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța nu a constatat, indicând că comportamentul inculpatului denotă lipsă de încredere, fiind imposibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea reală de societate.

3. Avocatul Victor Andrușciac a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că instanța nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală și cu instanța de judecată pentru a stabili adevărul pe aceasta cauza penală, nu are antecedente penale, a recuperat paguba cauzată tuturor părților vătămate și a încheiat tranzacții de împăcare, în afară de N. Onica, care s-a refuzat de a-i fi recuperat prejudiciu.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în latura pedepsei, însă instanța de fond a ținut cont de cumulul de circumstanțe atenuante și anume de faptul că inculpatul întreține doi copii minori, a recunoscut vina și s-a căit, stabilindu-i pedepse apropiate de nivelul minim al sancțiunilor prevăzute, reieșind și din caracterul periculos al acțiunilor acestuia, inclusiv a faptului că inculpatul a comis repetat infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, peste nici 7 luni de la data comiterii infracțiunii precedente, iar peste un an a comis o nouă infracțiune, clasificată ca fiind gravă, circumstanță ce odată în plus denotă o lipsă de respect a inculpatului față de valorile sociale protejate de către legea penală, astfel încât corectarea lui poate fi realizată doar prin intermediul sancțiunilor alese de către prima instanță.

Circumstanțele atenuante invocate de apelant au fost luate în considerație de către prima instanță, iar faptul că inculpatul a recuperat parțial paguba pricinuită prin infracțiunile ușoare pentru care a fost liberat de răspundere penală, nu este relevantă la stabilirea pedepsei pentru comiterea infracțiunilor pentru care este condamnat.

Mai mult, refuzul părții vătămate N. Onica de a-i fi reparat prejudiciul cauzat, nu atrage, în condițiile expuse, necesitatea aplicării față de inculpat a unor pedepse mai blânde, deoarece partea vătămată a declarat că nu dorește recuperarea pagubelor de către rudele inculpatului ci este de acord la recuperarea acestuia din sursele obținute de inculpat în rezultatul muncii sale, circumstanță care de fapt nici nu exclude caracterul social periculos al acțiunilor lui.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a menționat că a rugat-o pe N. Onica să-i dea telefonul mobil ca să facă un apel și ultima benevol i l-a dat. El nu a sustras telefonul mobil de la partea vătămată forțat cum prevede articolul 187 „Jaful” și nici nu putea să se gândească la această acțiune, deoarece partea vătămată îi este vecină și sunt în relații de prietenie. Este convins că partea vătămată intenționat a dorit ca el să fie pedepsit ilegal pentru fapta care nu a comis-o.

Partea vătămată a menționat că telefonul mobil „Samsung Galaxy” i-a fost dăruit, dar nu este anexat la materialele dosarului pașaportul acestui telefon, care să confirme faptul când a fost procurat. Acțiunile lui nu cad sub art. 187 sau 186 CP, iar partea vătămată trebuia să se adreseze în instanța de judecată conform Codului civil cu privire la restituirea telefonului mobil sau a costului lui.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică

justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate N. Onica, martorului T. Onica, procesul verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 19.10.2013, procesul verbal de examinare a obiectului din 20.11.2013, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pedeapsa fiind individualizată și aplicată inculpatului conform prevederilor legale, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*f.d. 232-233 vol. I, f.d. 20-24 vol. II, pct. 3 - 5 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Totodată, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și că inculpatul nu a comis infracțiunea de jaf, nu au suport legal, deoarece nu au fost invocate și în apel (*pct. 3 - 5 din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că faptei inculpatului i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Litvișco Vitali Leonid, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun